

Αριθμός 208

Οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φόρος Εισροών) Κανονισμοί του 1991 που εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση το άρθρο 25(9) και (10) του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 1990 αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1990

Κανονισμοί με βάση το άρθρο 25(9) και (10)

Το Υπουργικό Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (9) και (10) του άρθρου 25 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου 1990, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς:

1. Οι παρόντες Κανονισμοί δύνανται να αναφέρονται ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φόρος Εισροών) Κανονισμοί του 1991.

Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στους παρόντες Κανονισμούς:

Ερμηνεία.

"Ο Νόμος" σημαίνει τον περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμο του 1990 και περιλαμβάνει οποιαδήποτε τροποποίηση ή αντικατάσταση αυτού.

οι όροι "φορολογική περίοδος", "εγγεγραμμένο πρόσωπο" και "φορολογική δήλωση" έχουν την ίδια έννοια που αποδίδεται αντίστοιχα στους όρους αυτούς στους περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολή του Φόρου) Κανονισμούς του 1991.

3.-(1) Εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει ή διατάξει διαφορετικά, οποιοδήποτε πρόσωπο που διεκδικεί οποιαδήποτε πίστωση του φόρου εισροών δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του άρθρου 25 του Νόμου ή διεκδικεί οποιαδήποτε επιστροφή δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (7) του άρθρου 25 του Νόμου, θα

Προυποθέσεις
για πίστωση
ή επιστροφή
φόρου εισροών.

πράττει τούτο με τη φορολογική δήλωση που αφορά τη φορολογική περίοδο εντός της οποίας και οι δύο προϋποθέσεις που αναφέρονται πιο κάτω το πρώτον ικανοποιούνται, δηλαδή-

(α) το ποσό του φόρου εισροών του οποίου διεκδικείται η πίστωση έχει καταστεί αντίστοιχα οφειλόμενος φόρος εκροών και

(β) το πρόσωπο που διεκδικεί την πίστωση ή την επιστροφή έχει στην κατοχή του τα αναγκαία έγγραφα αναφορικά με την απαίτησή του.

(2) Για τους σκοπούς των διατάξεων της παραγράφου (1)(β) πιο πάνω "αναγκαίο έγγραφο", αν η απαίτηση αφορά -

(α) παράδοση ή παροχή από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, σημαίνει φορολογικό τιμολόγιο που δίδεται σύμφωνα με τους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων των παραγράφων (α) ή (β) ή και των δύο του εδαφίου (1) του άρθρου 33 του Νόμου.

(β) παροχή που πραγματοποιείται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 9 του Νόμου, σημαίνει το τιμολόγιο που εκδίδεται από προμηθευτή ο οποίος βρίσκεται σε χώρα άλλη από τη Δημοκρατία.

(γ) εισαγωγή αγαθών, σημαίνει έγγραφο που παρουσιάζει το πρόσωπο που υποβάλλει την απαίτηση ως τον εισαγωγέα, παραλήπτη ή ιδιοκτήτη των εμπορευμάτων και δεικνύει το ποσό του φόρου που επιβάρυνε τα αγαθά νοουμένου ότι το έγγραφο αυτό έχει εκδοθεί από αρμόδιο λειτουργό ή η γνησιότητα του έχει βεβαιωθεί από αυτόν ή

(δ) αγαθά που έχουν μετακινηθεί από αποθήκη αποταμιεύσεως, σημαίνει έγγραφο που εκδόθηκε ή που η γνησιότητα του πιστοποιήθηκε από τον αρμόδιο λειτουργό και το οποίο περιέχει τα στοιχεία του προσώπου που υποβάλλει την απαίτηση καθώς και το ποσό του φόρου που επιβλήθηκε:

Νοείται ότι ο Έφορος μπορεί να αποφασίσει, είτε γενικά είτε ειδικά για συγκεκριμένες περιπτώσεις ή κατηγορίες περιπτώσεων, όπως "αναγκαίο έγγραφο" για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού αποτελέσει και οποιοδήποτε άλλο γραπτό στοιχείο που αποδεικνύει την επιβολή του φόρου εφόσον αυτό είναι αποδεκτό από τον Έφορο.

(3) Στην περίπτωση που οποιοδήποτε πρόσωπο που δικαιούται να υποβάλει απαίτηση για πίστωση ή επιστροφή του φόρου εισροών παραλείψει να πράξει τούτο στη φορολογική δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο (1) του παρόντος Κανονισμού τότε θα υποβάλει την απαίτηση του σε μεταγενέστερη φορολογική δήλωση όπως ο Έφορος ήθελε επιτρέψει.

(4) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο Έφορος είναι ικανοποιημένος ότι ένα πρόσωπο δεν έχει τη δυνατότητα να υποβάλει απαίτηση για το ακριβές ποσό του φόρου εισροών που δύναται να πιστωθεί για οποιαδήποτε φορολογική περίοδο, τότε ο Έφορος δύναται να επιτρέψει στο εν λόγω πρόσωπο να υπολογίσει μέρος του φόρου εισροών που δύναται να πιστωθεί γι' αυτή την περίοδο νοουμένου ότι το ποσό του φόρου εισροών που έχει υπολογιστεί θα αναπροσαρμόζεται και θα αποδίδεται για το ποσό αυτό ακριβής λογαριασμός ως εάν το ποσό ήταν

φόρος που δυνατό να πιστωθεί την επόμενη φορολογική περίοδο ή σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη περίοδο ως ο Έφορος ήθελε επιτρέψει.

φόρος που
δύναται να
θεωρείται ως
φόρος εισροών.

4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων (2), και (4) του Κανονισμού αυτού, σε περίπτωση υποβολής απαίτησης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (3) του κανονισμού αυτού, ο Έφορος δύναται να εξουσιοδοτήσει υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να μεταχειρίζεται, ως να ήταν φόρος εισροών -

(α) το φόρο που αναλογεί σε οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκε σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο πριν την ημερομηνία που εγγράφηκε ή που όφειλε να εγγραφεί ή το φόρο που κατέβαλε πριν την εν λόγω ημερομηνία για την εισαγωγή αγαθών, για τους σκοπούς της επιχείρησης που ασκούσε ή επρόκειτο να ασκήσει κατά το χρόνο της παράδοσης ή της παροχής ή της καταβολής και

(β) στην περίπτωση νομικού προσώπου, το φόρο για την παράδοση ή την εισαγωγή αγαθών που αποκτήθηκαν από αυτό, πριν τη σύσταση του σε νομικό πρόσωπο, ή το φόρο για την παροχή υπηρεσιών προς όφελος του νομικού προσώπου πριν την σύσταση του ή σε συσχετισμό με τη σύσταση του νομικού προσώπου, νοουμένου ότι το πρόσωπο προς το οποίο έγινε η παράδοση ή η παροχή ή το οποίο κατέβαλε το φόρο κατά την εισαγωγή -

(1) κατέστη μέλος, αξιωματούχος ή υπάλληλος του νομικού προσώπου και του επιστράφηκε ή του παρασχέθηκε εγγύηση ότι θα του επιστραφεί από μέρους του νομικού προσώπου ολόκληρο το ποσό που κατέβαλε για την αξία των αγαθών ή των υπηρεσιών,

(11) δεν ήταν κατά το χρόνο της παράδοσης ή της παροχής ή της εισαγωγής υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, και

(111) απέκτησε τα αγαθά ή τις υπηρεσίες για τους σκοπούς της επιχείρησης που επρόκειτο να ασκηθεί από το νομικό πρόσωπο και δεν τα χρησιμοποίησε για οποιοδήποτε άλλο σκοπό εκτός για τους σκοπούς της εν λόγω επιχείρησης.

(2) Κανένα ποσό φόρου θεωρείται ως φόρος εισροών δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (1) αυτού του Κανονισμού -

(α) αναφορικά με αγαθά ή υπηρεσίες που είχαν παραδοθεί ή παρασχεθεί, ή, αναφορικά με αγαθά, εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, που είχαν καταναλωθεί -

(1) από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, ή

(11) στην περίπτωση της παραγράφου (1)(β) αυτού του Κανονισμού, από το πρόσωπο που απέκτησε τα αγαθά ή τις υπηρεσίες,

πριν την ημερομηνία έναρξης της
εγγραφής του ή την ημερομηνία που
όφειλε να εγγραφεί· ή

(β) αναφορικά με υπηρεσίες που
εκτελέστηκαν επί αγαθών για τα οποία
εφαρμόζονται οι πρόνοιες του εδαφίου
(α) πιο πάνω· ή

(γ) αναφορικά με υπηρεσίες που είχαν
παρασχεθεί -

(1) στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο,
ή

(11) στην περίπτωση της παραγράφου
(1)(β) αυτού του κανονισμού, στο
πρόσωπο που απέκτησε τις
υπηρεσίες

σε χρόνο όχι μικρότερο των 6 μηνών
πριν την ημερομηνία της εγγραφής του
υποκείμενου στο φόρο προσώπου· ή

(δ) εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στους
περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας
(Αναπροσαρμογή του Φόρου Εισροών)
Κανονισμούς του 1991.

(3) Εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει
διαφορετικά, απαίτηση δυνάμει των διατάξεων της
παραγράφου (1) αυτού του κανονισμού, υποβάλλεται
επί της πρώτης φορολογικής δήλωσης που το
υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο υποβάλλει σύμφωνα με
τις διατάξεις του Κανονισμού 3(1) των περί Φόρου
Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και
Καταβολή) Κανονισμών του 1991 και, όπως ο
Έφορος ήθελε απαιτήσει, η φορολογική δήλωση
συναδεύεται από τιμολόγια ή οποιαδήποτε άλλα
αποδεικτικά στοιχεία.

(4) Υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που υποβάλλει απαίτηση δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (1) αυτού του Κανονισμού οφείλει-

(α) αναφορικά με αγαθά, να τηρεί λογαριασμό αποθεμάτων ο οποίος να δεικνύει χωριστά τις ποσότητες αγαθών που αγοράστηκαν, τις ποσότητες αγαθών που χρησιμοποιήθηκαν στην κατασκευή άλλων αγαθών, την ημερομηνία αγοράς και την ημερομηνία και τον τρόπο μεταγενέστερης διάθεσης των εν λόγω ποσοτήτων και

(β) αναφορικά με υπηρεσίες, να τηρεί κατάλογο που δεικνύει την περιγραφή τους, την ημερομηνία αγοράς και διάθεσης τους, αν υπάρχει.

5. Στην περίπτωση που πρόσωπο που ήταν, αλλά δεν είναι πλέον, υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο υποβάλλει απαίτηση με τέτοιο τρόπο και που συνοδεύεται από τέτοια αποδεικτικά στοιχεία όπως ο Έφορος ήθελε απαιτήσει, τότε ο Έφορος δύναται να επιστρέψει στο εν λόγω πρόσωπο το ποσό οποιουδήποτε φόρου που αναλογεί για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σ' αυτό μετά την ημερομηνία που έπαυσε να είναι ή όφειλε να είναι εγγεγραμμένο και το οποίο αποδίδεται σε οποιαδήποτε φορολογητέα παράδοση ή παροχή που πραγματοποιήθηκε από το ίδιο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκούσε ενώ ήταν ή όφειλε να ήταν εγγεγραμμένο.

Επιστροφή φόρου σε πρόσωπο που έπαυσε να είναι υποκείμενο στο φόρο.

